

KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 2790/1999**av 22. desember 1999****om anvendelse av traktatens artikkel 81 nr. 3 på grupper av vertikale avtaler og samordnet opptreden(*)**

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP HAR –

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fællesskap,

under henvisning til rådsforordning nr. 19/65/EØF av 2. mars 1965 om anvendelse av traktatens artikkel 85 nr. 3 på visse grupper av avtaler og samordnet opptreden⁽¹⁾, sist endret ved forordning (EF) nr. 1215/1999⁽²⁾, særlig artikkel 1,

etter offentliggjøring av utkast til forordning⁽³⁾,

etter samråd med Den rådgivende komité for konkurranse-saker, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) I henhold til forordning nr. 19/65/EØF kan Kommisjonen ved forordning anvende traktatens artikkel 81 nr. 3 (tidligere artikkel 85 nr. 3) på visse grupper av vertikale avtaler og tilsvarende samordnet opptreden som kommer inn under artikkel 81 nr. 1.
- 2) På grunnlag av de erfaringer som er gjort til nå, er det mulig å definere en gruppe av vertikale avtaler som normalt kan anses å oppfylle vilkårene i artikkel 81 nr. 3.
- 3) Gruppen omfatter vertikale avtaler om kjøp eller salg av varer eller tjenester når avtalene inngås mellom foretak som ikke er konkurrenter, mellom visse konkurrerende foretak eller av visse sammenslutninger av vare-detaljister. Den omfatter også vertikale avtaler med tilleggsbestemmelser om overdragelse eller bruk av intellektuell eiendomsrett. Ved anvendelsen av denne forordning skal uttrykket «vertikale avtaler» omfatte tilsvarende samordnet opptreden.
- 4) Ved anvendelsen av artikkel 81 nr. 3 ved forordning er det ikke nødvendig å definere de vertikale avtaler som kan komme inn under artikkel 81 nr. 1. Ved den individuelle vurdering av avtaler i henhold til artikkel 81 nr. 1 må det tas hensyn til flere faktorer, særlig markedsstrukturen på tilbuds- og etterspørselssiden.

- 5) Gruppeunntak bør være forbeholdt vertikale avtaler som med tilstrekkelig sikkerhet oppfyller vilkårene i traktatens artikkel 81 nr. 3.
- 6) Den gruppe vertikale avtaler som er definert i denne forordning, kan styrke den økonomiske effektivitet innenfor en produksjons- eller distribusjonskjede ved å muliggjøre en bedre koordinering mellom de deltakende foretak, og særlig kan de føre til en reduksjon i partenes transaksjons- og distribusjonskostnader og sikre et optimalt investerings- og salgsnivå.
- 7) Sannsynligheten for at slike effektivitetsøkende virkninger vil oppveie konkurransebegrensende virkninger som skyldes restriksjoner i de vertikale avtalene avhenger av de berørte foretaks markedsrett, og dermed av i hvilken grad foretakene møter konkurranse fra andre leverandører av varer og tjenester som kjøperen anser som innbyrdes ombyttbare eller substituerbare på grunn av deres egenskaper, pris og bruksområde.
- 8) Det må antas at når leverandørens andel av det relevante marked ikke overstiger 30 %, vil vertikale avtaler som ikke inneholder visse typer alvorlige konkurransebegrensninger generelt medføre en forbedret produksjon eller distribusjon, og gi forbrukerne en rimelig andel av den fordel som oppnås. Når det gjelder vertikale avtaler som inneholder eksklusive leveringsforpliktelser, er det kjøperens markedsandel som har betydning når den samlede virkning av slike vertikale avtaler på markedet skal avklares.
- 9) Over markedsandelsgrensen på 30 %, kan det ikke antas at vertikale avtaler som kommer inn under artikkel 81 nr. 1, vanligvis vil medføre objektive fordeler av en slik art og et slikt omfang at de oppveier ulempene de skaper for konkurransen.
- 10) Denne forordning bør ikke unnta vertikale avtaler som inneholder begrensninger som ikke er nødvendige for å oppnå de positive virkninger som er nevnt ovenfor. Særlig bør vertikale avtaler som inneholder visse typer alvorlige konkurransebegrensninger, som pålegg om minste eller faste videresalgspriser samt visse former for geografisk beskyttelse, utelukkes fra gruppeunntaket gitt ved denne forordning uavhengig av de berørte foretaks markedsandel.

(*) Denne fællesskapsrettsakten, kunngjort i EFT L 336 av 29.12.1999, s. 21, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 18/2000 av 28. januar 2000 om endring av EØS-avtalens vedlegg XIV (Konkurranseregler), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fællesskaps Tidende.

(¹) EFT 36 av 6.3.1965, s. 533/65.

(²) EFT L 148 av 15.6.1999, s. 1.

(³) EFT C 270 av 24.9.1999, s. 7.

- 11) For å sikre adgang til det relevante marked og å hindre ulovlig samarbeid, må det knyttes visse vilkår til gruppeunntaket. For dette formål bør unntaket for konkurranseklausuler begrenses til forpliktelser som ikke overskrider en bestemt varighet. Av samme grunn bør enhver forpliktelse som direkte eller indirekte hindrer medlemmene av et selektivt distribusjonssystem i å selge bestemte konkurrerende leverandørers merker, utelukkes fra anvendelsen av denne forordning.
- 12) Markedsandelsgrensen, utelukkelsen for visse vertikale avtaler fra unntaket fastsatt i denne forordning samt de vilkår som er fastsatt i denne forordning sikrer vanligvis at de avtaler som omfattes av gruppeunntaket, ikke gir de berørte foretakene mulighet til å fjerne konkurransen for en betydelig del av de aktuelle varene.
- 13) I særlige tilfeller der avtaler som kommer inn under denne forordning likevel har virkninger som er uforenlige med artikkel 81 nr. 3, kan Kommissjonen tilbakekalle fordelene ved gruppeunntaket. Dette kan skje særlig dersom kjøperen har betydelig markedsrett på det relevante markedet der vedkommende videreselger varene eller yter tjenestene, eller dersom parallelle nett av vertikale avtaler har tilsvarende virkninger som i betydelig grad begrenser adgangen til et relevant marked eller konkurransen der. Slike kumulative virkninger kan for eksempel oppstå i forbindelse med selektiv distribusjon eller konkurranseklausuler.
- 14) Forordning 19/65/EØF gir vedkommende myndigheter i medlemsstatene myndighet til å tilbakekalle fordelene ved gruppeunntaket for vertikale avtaler som har virkninger som er uforenlige med vilkårene fastsatt i artikkel 81 nr. 3, når disse virkninger oppstår på deres respektive territorium, eller på en del av det, og dersom territoriet har kjennetegnene på et særskilt geografisk marked. Medlemsstatene bør sikre at utøvelsen av denne tilbakekretingsmyndighet ikke berører den ensartede anvendelse av Fellesskapets konkurranseregler i hele det felles marked, eller den fulle virkning av tiltak som treffes for gjennomføring av disse reglene.
- 15) For å styrke overvåkingen av parallelle nett av vertikale avtaler som har lignende begrensende virkninger, og som omfatter mer enn 50 % av et gitt marked, kan Kommissjonen erklære at denne forordning ikke får anvendelse på vertikale avtaler som inneholder særlige begrensninger med hensyn til det aktuelle marked, og på den måten sørge for at artikkel 81 igjen anvendes fullt ut på slike avtaler.
- 16) Denne forordning berører ikke anvendelsen av artikkel 82.
- 17) I samsvar med prinsippet om fellesskapsrettens forrang bør ingen tiltak truffet i henhold til nasjonal konkurranse-lovgivning berøre den ensartede anvendelse i hele det felles marked av Fellesskapets konkurranseregler, eller den fulle virkning av ethvert tiltak truffet med henblikk

på gjennomføring av nevnte regler, herunder denne forordning –

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

I denne forordning menes med:

- a) «konkurrerende foretak», faktiske eller potensielle leverandører på det samme produktmarked; produktmarkedet omfatter varer og tjenester som kjøperen anser for å være innbyrdes ombyttbare eller substituerbare med avtalevarene eller -tjenestene på grunn av produktens egenskaper, pris og bruksområde,
- b) «konkurranseklausul», enhver direkte eller indirekte forpliktelse som hindrer kjøperen i å produsere, kjøpe, selge eller videreselge varer eller tjenester som konkurrerer med avtalevarene eller -tjenestene, eller enhver direkte eller indirekte forpliktelse for kjøperen til å kjøpe fra leverandøren, eller fra et annet foretak utpekt av leverandøren, mer enn 80 % av kjøperens årlige innkjøp av avtalevarer eller -tjenester samt varer og tjenester som er substituerbare på det relevante marked, beregnet på grunnlag av verdien av foretatte innkjøp det foregående kalenderår,
- c) «eksklusiv leveringsforpliktelse», enhver direkte eller indirekte forpliktelse som pålegger leverandøren å selge varer eller tjenester angitt i avtalen til bare én kjøper innen Fellesskapet med henblikk på særskilt bruk eller videresalg,
- d) «selektivt distribusjonssystem», et distribusjonssystem der leverandøren forplikter seg til å selge avtalevarer eller -tjenester, direkte eller indirekte, bare til distributører som er utvalgt etter bestemte kriterier, og der disse distributørene forplikter seg til ikke å selge slike varer eller tjenester til distributører som ikke er godkjent,
- e) «immaterialrettigheter», industrielle eiendomsrettigheter, opphavsrettigheter og beslektede rettigheter,
- f) «knowhow», en helhet av ikke-patentert praktisk viten som følger av leverandørens erfaring og prøving og som er hemmelig, betydelig og identifisert; med «hemmelig» menes i denne sammenheng at knowhowen sett som helhet eller på grunn av elementenes konkrete sammenstilling ikke er allment kjent eller lett tilgjengelig; med «betydelig» menes at knowhowen omfatter viten som er uunnværlig for kjøperen med henblikk på bruk, salg eller videresalg av avtalevarene eller -tjenestene; med «identifisert» menes at knowhowen må beskrives på en tilstrekkelig omfattende måte så det blir mulig å få bekreftet at den oppfyller hemmelighets- og betydelighetskriteriet,
- g) «kjøper», et foretak som i henhold til en avtale som faller inn under traktatens artikkel 81 nr. 1 selger varer eller tjenester på vegne av et annet foretak.

Artikkel 2

1. I henhold til traktatens artikkel 81 nr. 3 og med forbehold for bestemmelsene i denne forordning, erklæres herved at traktatens artikkel 81 nr. 1 ikke får anvendelse på avtaler og samordnet opptreden inngått mellom to eller flere foretak der hvert av dem, i henhold til avtalen, driver sin virksomhet innen ulike ledd i produksjons- eller distribusjonsskjeden, og som gjelder vilkårene for partenes kjøp, salg eller videresalg av varer eller tjenester (heretter kalt «vertikale avtaler»).

Dette unntak får anvendelse i den grad slike avtaler omfatter konkurransebegrensninger som omfattes av virkeområdet for artikkel 81 nr. 1 («vertikale begrensninger»).

2. Unntaket fastsatt i nr. 1 får anvendelse på vertikale avtaler inngått mellom en sammenslutning av foretak og dens medlemmer, eller mellom en slik sammenslutning og dens leverandører bare dersom alle dens medlemmer er varedetaljister og dersom intet enkeltmedlem av sammenslutningen, sammen med dets tilknyttede foretak, har en samlet årsumsetning på over 50 millioner euro; vertikale avtaler inngått mellom slike sammenslutninger skal omfattes av denne forordning uten å berøre anvendelsen av artikkel 81 på horisontale avtaler inngått mellom medlemmene av sammenslutningen eller på beslutninger truffet av sammenslutningen.

3. Unntaket fastsatt i nr. 1 får anvendelse på vertikale avtaler som inneholder bestemmelser om overdragelse av immaterialrettigheter til kjøperen eller dennes bruk av disse, forutsatt at bestemmelsene ikke utgjør slike avtalers hovedgjenstand, og er direkte knyttet til kjøperens eller dennes kunders bruk, salg eller videresalg av varer eller tjenester. Unntaket får anvendelse under forutsetning av at bestemmelsene, når det gjelder avtalevarer eller -tjenester, ikke omfatter konkurransebegrensninger som har samme formål eller virkning som vertikale begrensninger som ikke er unntatt etter denne forordning.

4. Unntaket fastsatt i nr. 1 får ikke anvendelse på vertikale avtaler inngått mellom konkurrerende foretak; imidlertid får det anvendelse dersom konkurrerende foretak inngår en ensidig vertikal avtale og

- a) kjøperen har en samlet årsumsetning som ikke overstiger 100 millioner euro, eller
- b) leverandøren er produsent og distributør av varer, mens kjøperen er en distributør som ikke produserer varer som konkurrerer med avtalevarerne, eller
- c) leverandøren er tjenesteyter innen flere omsetningsledd mens kjøperen ikke yter konkurrerende tjenester innen det omsetningsledd der vedkommende kjøper avtaletjenestene.

5. Denne forordning får ikke anvendelse på vertikale avtaler hvis gjenstand omfattes av virkeområdet for andre forordninger om gruppeunntak.

Artikkel 3

1. Med forbehold for nr. 2 i denne artikkel får unntaket fastsatt i artikkel 2 anvendelse under forutsetning av at leverandørens markedsandel ikke overstiger 30 % av det relevante marked der vedkommende selger avtalevarerne eller -tjenestene.

2. Når det gjelder vertikale avtaler som inneholder eksklusive leveringsforpliktelser, får unntaket fastsatt i artikkel 2 anvendelse under forutsetning av at kjøperens markedsandel ikke overstiger 30 % av det relevante marked der vedkommende kjøper avtalevarerne eller -tjenestene.

Artikkel 4

Unntaket fastsatt i artikkel 2 får ikke anvendelse på vertikale avtaler som direkte eller indirekte, alene eller kombinert med andre faktorer under partenes kontroll, har som formål følgende:

- a) en begrensning av kjøperens adgang til å fastsette sin salgspris, uten å berøre leverandørens mulighet til å fastsette maksimumssalgspriser eller gi veiledende salgspriser, forutsatt at de ikke som følge av press eller incentiv fra den ene av partene får karakter av faste priser eller minstesalgspriser,
- b) en begrensning av det territorium der eller den kundegruppe kjøperen kan selge avtalevarerne eller -tjenestene til, unntatt
  - en begrensning av aktivt salg til det eksklusive territorium eller til den eksklusive kundegruppe som leverandøren har reservert for seg eller har overdratt til en annen kjøper, dersom en slik begrensning ikke begrenser salget for kjøperens kunder,
  - en begrensning av kjøperens salg til sluttbrukere som utøver virksomhet på grossistnivå,
  - en begrensning pålagt medlemmene av et selektivt distribusjonssystem angående disses salg til ikke godkjente distributører, og
  - en begrensning av kjøperens mulighet til å selge deler som leveres med henblikk på innarbeiding, til kunder som vil kunne bruke dem til produksjon av samme type varer som dem leverandøren produserer,
- c) en begrensning av aktivt eller passivt salg til sluttbrukere for medlemmer av et selektivt distribusjonssystem som utøver virksomhet på detaljistnivå, uten å berøre muligheten for å forby et medlem av systemet å utøve virksomhet fra et ikke godkjent etableringssted,
- d) en begrensning av kryssleveransene mellom distributører innen et selektivt distribusjonssystem, herunder mellom distributører som utøver virksomhet innen ulike omsetningsledd,
- e) en begrensning avtalt mellom en leverandør av deler og en kjøper som innarbeider delene, når leverandøren hindres i å selge delene som reservedeler til sluttbrukere

eller til reparatører eller andre tjenesteytere som ikke er utpekt av kjøperen med tanke på reparasjon av eller service på kjøperens varer.

Artikkel 5

Unntaket fastsatt i artikkel 2 får ikke anvendelse på noen av de følgende forpliktelser i vertikale avtaler:

- a) enhver direkte eller indirekte konkurranseklausul med ubegrenset varighet eller en varighet på over fem år. En konkurranseklausul som stilltiende kan fornyes utover et tidsrom på fem år skal anses som inngått for ubestemt tid. Tidsbegrensningen på fem år får imidlertid ikke anvendelse dersom avtalevarerne eller -tjenestene selges av kjøperen fra grunn og lokaler som eies av leverandøren eller som denne leier av tredjemann som ikke er knyttet til kjøper, forutsatt at varigheten av konkurranseklausulen ikke overstiger det tidsrom kjøperen benytter grunnen eller lokalene,
- b) enhver direkte eller indirekte forpliktelse som ved avtalens opphør hindrer kjøperen i å produsere, kjøpe, selge eller videreselge varer eller tjenester, med mindre denne forpliktelsen
  - gjelder varer eller tjenester som konkurrerer med avtalevarerne eller -tjenestene, og
  - er begrenset til grunn og lokaler som kjøperen har drevet sin virksomhet fra i avtaleperioden, og
  - er absolutt nødvendig for å beskytte knowhow overført fra leverandøren til kjøperen,
 og forutsatt at varigheten av en slik konkurranseklausul er begrenset til et tidsrom på ett år fra avtalens opphør; denne forpliktelse skal ikke berøre muligheten for å pålegge en begrensning på bruk og offentliggjøring av knowhow som ikke er allment kjent, for ubestemt tid.
- c) enhver direkte eller indirekte forpliktelse som pålegger medlemmene av et selektivt distribusjonssystem ikke å selge merkene til bestemte konkurrerende leverandører.

Artikkel 6

Kommisjonen kan i henhold til artikkel 7 nr. 1 i forordning nr. 19/65/EØF trekke tilbake fordelene gitt ved denne forordning dersom den i et bestemt tilfelle finner at vertikale avtaler som denne forordning får anvendelse på, likevel har virkninger som er uforenlige med vilkårene fastsatt i traktatens artikkel 81 nr. 3, særlig dersom adgangen til det relevante marked eller konkurransen på dette marked begrenses betydelig av de kumulative virkninger av parallelle nett av tilsvarende vertikale begrensninger som benyttes av konkurrerende leverandører eller kjøpere.

Artikkel 7

Dersom vertikale avtaler som unntaket fastsatt i artikkel 2 får anvendelse på, i et bestemt tilfelle har virkninger som er

uforenlige med vilkårene fastsatt i traktatens artikkel 81 nr. 3 på territoriet til en medlemsstat, eller deler av det, som har alle kjennetegn på et særskilt geografisk marked, kan vedkommende myndighet i medlemsstaten trekke tilbake fordelene knyttet til anvendelsen av denne forordning for territoriet, på samme vilkår som dem fastsatt i artikkel 6.

Artikkel 8

1. I henhold til artikkel 1a i forordning nr. 19/65/EØF kan Kommisjonen ved forordning erklære at når parallelle nett av lignende vertikale begrensninger omfatter mer enn 50 % av et relevant marked, får denne forordning ikke anvendelse på vertikale avtaler som inneholder bestemte begrensninger som gjelder det aktuelle markedet.

2. En forordning i henhold til nr. 1 får anvendelse først seks måneder etter at den er vedtatt.

Artikkel 9

1. Markedsandelen på 30 % fastsatt i artikkel 3 nr. 1 skal beregnes på grunnlag av salgsværdien på markedet av avtalevarerne eller -tjenestene og andre varer eller tjenester som leverandøren selger, og som kjøperen anser som innbyrdes ombyttbare eller substituerbare på grunn av egenskaper, pris og bruksområde; dersom det ikke foreligger opplysninger om salgsværdien på markedet, kan det benyttes beregninger basert på andre pålitelige markedsopplysninger, herunder salgsvolumet på markedet, for å fastslå markedsandelen til det berørte foretaket. Ved anvendelsen av artikkel 3 nr. 2 skal enten verdien av kjøp på markedet eller anslag over denne benyttes ved beregningen av markedsandelen.

2. Ved anvendelsen av markedsandelsgrensen fastsatt i artikkel 3 får følgende regler anvendelse:

- a) markedsandelen skal beregnes på grunnlag av opplysninger for foregående kalenderår,
- b) markedsandelen skal omfatte alle varer som er levert eller tjenester som er ytt til integrerte distributører med henblikk på salg,
- c) dersom markedsandelen i utgangspunktet ikke er på over 30 %, men senere stiger uten å overstige 35 %, får unntaket fastsatt i artikkel 2 fortsatt anvendelse i et tidsrom på to sammenhengende kalenderår etter det året da markedsandelsgrensen på 30 % første gang ble overskredet,
- d) dersom markedsandelen i utgangspunktet ikke er på over 30 %, men senere stiger over 35 %, får unntaket fastsatt i artikkel 2 fortsatt anvendelse i ett kalenderår etter det året da nivået på 35 % første gang ble overskredet,
- e) anvendelsen av bokstav c) og d) kan ikke kombineres, slik at tidsrommet på to kalenderår overskrides.

Artikkel 10

1. Ved beregningen av samlet årsomsetning i henhold til artikkel 2 nr. 2 og 4, skal omsetningen oppnådd av den aktuelle part i den vertikale avtalen i løpet av det foregående regnskapsår og omsetningen oppnådd av foretakets tilknyttede foretak når det gjelder alle varer og tjenester, uten skatt og avgifter, legges sammen. I den forbindelse skal ikke transaksjoner mellom parten i den vertikale avtalen og dennes tilknyttede foretak, eller mellom de tilknyttede foretak, medregnes.

2. Unntaket fastsatt i artikkel 2 får fortsatt anvendelse dersom den samlede årsomsetningsgrensen i et tidsrom på to sammenhengende regnskapsår ikke overstiges med mer enn 10 %.

Artikkel 11

1. I denne forordning skal betegnelsene «foretak», «leverandør» og «kjøper» omfatte deres respektive tilknyttede foretak.

2. Med «tilknyttede foretak» menes:

- a) foretak der en avtalepart direkte eller indirekte
  - har mer enn halvparten av stemmerettene, eller
  - kan utnevne mer enn halvparten av medlemmene i foretakets kontrollorgan, administrasjonsorgan eller de organer som rettslig representerer foretaket, eller
  - har rett til å lede foretakets forretninger,
- b) foretak som overfor en avtalepart direkte eller indirekte har rettigheter eller innflytelse som nevnt under bokstav a),
- c) foretak der et foretak nevnt under bokstav b) direkte eller indirekte har rettigheter eller innflytelse som nevnt under bokstav a),
- d) foretak der en avtalepart sammen med ett eller flere av foretakene nevnt under bokstav a), b) eller c) eller foretak

der to eller flere av de sistnevnte foretak i fellesskap har rettigheter eller innflytelse som nevnt under bokstav a),

- e) foretak der rettigheter eller innflytelse som nevnt under bokstav a), i fellesskap innehas av:
  - avtalepartene eller deres respektive tilknyttede foretak omhandlet under bokstav a)–d), eller
  - én eller flere av avtalepartene eller ett eller flere av deres tilknyttede foretak omhandlet under bokstav a)–d) og én eller flere tredjemenn.

3. Ved anvendelsen av artikkel 3 skal den markedsandel som innehas av foretakene nevnt i nr. 2 bokstav e) i denne artikkel, fordeles likt på hvert enkelt foretak som har rettigheter eller innflytelse som nevnt under nr. 2 bokstav a).

Artikkel 12

1. Unntakene fastsatt i kommisjonsforordning (EØF) nr. 1983/83⁽¹⁾, (EØF) nr. 1984/83⁽²⁾ og (EØF) nr. 4087/88⁽³⁾ skal fortsatt anvendes til 31. mai 2000.

2. Forbudet fastsatt i traktatens artikkel 81 nr. 1 får ikke anvendelse i tidsrommet 1. juni 2000 til 31. desember 2001 med hensyn til avtaler som allerede var i kraft 31. mai 2000, og som ikke oppfyller vilkårene for unntak fastsatt i denne forordning, men som oppfyller vilkårene for unntak fastsatt i forordning (EØF) nr. 1983/83, (EØF) nr. 1984/83 eller (EØF) nr. 4087/88.

Artikkel 13

Denne forordning trer i kraft 1. januar 2000.

Den får anvendelse fra 1. juni 2000, med unntak av artikkel 12 nr. 1, som får anvendelse fra 1. januar 2000.

Den gjelder til 31. mai 2010.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 22. desember 1999.

For Kommisjonen

Mario MONTI

Medlem av Kommisjonen

(1) EFT L 173 av 30.6.1983, s. 1.

(2) EFT L 173 av 30.6.1983, s. 5.

(3) EFT L 359 av 28.12.1988, s. 46.